LATVIEŠU VĒSTNESIS

LATVIAN NEWS BULLETIN

The policy of this Newspaper is to provide our Latvian people in exile with all available news of importance concerning the world's happenings, of political, economic, cultural or social significance. And our special aim is to present the humanitarian ideals and achievements of the great Democracies — the United States of America and the British Empire. This aim, we know, will help maintain the spiritual and cultural unity of the Latvian people and — of all things — will yield hopes for a safer and happier future.

Izdevējs un galvenais redaktors — Publisher and Editor-in-Chief: Viktors Baltkājis

Redakcija-Editorial Office: Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b) — Iznāk divi reizes nedēļā — Published twice a week

Nr. 71 (73) — Authorized by Military Government and UNRRA — Dillingenā, trešdien, 1946. g. 11. septembrī

Inž. Alberts Upmalis

Pastāvēšana vai bojā eja?

Tīri elementāra gudrība nosaka, ka kopēja piepūle nodrošina vēlamā efekta maksimu. Ko nespēj viens cilvēks, to viegli spēj visa dzimts, cilts vai tauta, ja vien viņu efektīvie spēki darbojas reizē un vienā noteiktā virzienā. Šis vienkāršais likums tomēr nav nekas absolūts. Arī mazs spēks veic lielas lietas, ja tas ir neatlaidīgs un nepaguris dobj vienu un to pašu vietu: arī ūdens piliens gadsimtu nepārtrauktā tecējumā iekaļ dobi viscietākā akmenī, kaut arī ūdens piliena krišanas spēks nav nekāds lielais. Tāpat kopības ideja nav nemaz tik neiedragājama. Kur gan atrodams vēl lielāks kopības instinkts, kā aitu barā, bet to var saplosīt un izklīdināt viens vienīgs vilks. Vilki dodas vilkšņās lielos baros, bet barā tie nezaudē katrs savu patstāvību, savu cīņas aktivitāti, kas barā gūst savu maksimālo kāpinājumu. Viņu cīņas spars, vērsts vienā virzienā, kļūst bīstams arī lielākiem un pārākiem spēkiem — pat apbruņotam cilvēkam.

Latvietis pēc savas dziļākās, no senčiem mantotas dabas nav bara cilvēks. To pašu vērojam Igaunijā, Somijā, Zviedrijā un Norvēģijā. Arī tur ļaudis nedzīvo baros — ciemos, bet tāpat kā Latvijā — viensētās. Šo mūsu senču dabu visumā esam uzglabājuši līdz mūsu dienām. Tiklīdz esam tikuši pie nepieciešamās rocības, tā nekavējamies domāt par sava nama celšanu, par sava uzņēmuma radīšanu, kaut gan barā ar tiem pašiem līdzekļiem būtu iespējams ierīkot pat omulīgāku un ērtāku dzīvi. Mūsu uzņēmumi un nami var būt mazi, bet svarīgākais šinī ziņā tomēr paliek vēlēšanās tos turēt n... robežotā īpašumā.

...ums bieži pārmet mūsu patstāvības laiku parlamentārā posma sadrumstalotību daudzajās sīkās partijās, kas viena no otras atšķirās pa lielākai daļai ar nosaukumu. Pēc būtības tā bija dabīga parādība, kurā izteicās mūsu individuālā daba. Politiski aktīvie gribēja doties cīņā vieni tāpat, kā to darīja mūsu senči visos viņu dzīves svarīgajos posmos. Tas bija augšanas, kristallizēšanās un jaunu atziņu rašanās laiks, un mūsu parlaments tādā nozīmē bija viens no visspilgtāk izteiktiem demokratiskiem iestādījumiem pasaulē.

Mūsu patstāvīgā daba nav apslēpjama arī svešniecībā. Ilgas pēc dzimtenes ir gan cēlas cilvēcīgas jūtas, bet, tikai skumstot pēc zaudētās sētas un nama, pēc zaudētām birzīm un druvām, mēs savu likteni neatvieglojam. Mūsu emigrantu sociālais sastāvs ir diezgan nepiemērots teritoriāli vienotas dzīves turpināšanai svešumā. Mūsu vidū ir pārāk daudz inteliģences, lai visa tā atrastu darbu un iztiku savu tautiešu vidū. Šī inteliģences daļa relātīvi turpina augt arī tagad, jo darām visu iespējamo, lai jaunatne varētu apmeklēt ne tikai pamatskolas, bet arī vidusskolas un augstskolas. Visiem tiem, kam nav nekādas noteiktas speciālitātes, ja būtu jāuzņemas tālākas emigrācijas gaitas, vislielākās izredzes kļūt par kalnračiem un laukstrādniekiem un viņiem ir arī vislielākās izredzes saglabāt savu territoriālo kopību. Bet kādas iespējas ir saturēt kopā jūrniekus, inženierus, ķīmiķus, augstskolu mācības spēkus u. c.? Tādu iespēju nav, un tālab te iesākas vai iesāksies zināmas fizikālas sairšanas process, kas mūsu tautas nākotni var ietekmēt tiklab pozitīvi, kā negātivi.

Neapšaubāmi mūsu vidū ir vīri ar skaidrām sirdīm, kuŗus domās visur pavadīs nabadzīgā, bet tomēr dārgā, tik daudz cietušā zeme Baltijas jūŗas krastos. Tie bojā neaizies. Lielum lielai mūsu daļai tomēr vajadzīga garīga aizbildniecība, vajadzīgs tāds dominētājs spēks, kas spēj visus aizraut sev līdzi, saturēt kopā un mērķtiecīgi vadīt noteiktā virzienā. Un te nu jāsaka, ka mūsu garīgie spēki pēdējā gadsimta ceturksnī gan stipri auguši un nobrieduši, bet velti tajos meklēt kādu vienu vadītāju zvaigzni. Mūsu darbs iestidzis sīkumos, no kuŗiem grūti rast izeju plašumā. Pavisam negribot rodas jautājums: kāpēc rakstnieki nav spējuši savus darbus izplatīt svešās zemēs un tautās? Kāpēc tik maz mūsu lietpratēju un zinātnieku reprezentējās ar saviem darbiem svešās zemēs? Kāpēc tik maz mūsu mākslinieku redzēja un redz uz svešām skatuvēm? Kāpēc tik maz mūsu gleznotāju tagad meklē izdevību piedalīties starptautiskās izstādēs? Tad, kad viss tas grozīsies, gandarījums radīsies ne tikai pašos darītājos, bet arī mēs — visa svešumā nokļuvušā tautas kopa kļūsim pašapzinīgāki, drošāki un paļāvīgāki. Mums radīsies zem kājām zināms pamats un mēs neredzēsim, ka neesam likteņa varā pamesta tautas daļa, bet kultūras faktors un reāls spēks, kas par spīti tik daudz nelaimēm lauž sev ceļu. Mēs vairs nevaram pasaules tirgū reprezentēties ar Latvijas sviestu, bekonu, kokiem, liniem, gumijas izstrādājumiem, tekstilijām utt., kas 20 gados no nepazītas gadījuma preces kļuva par tirgus standartu. Mums tagad jāpārkārtojas citā plāksnē, jo mums pašiem vairs nav savas zemes.

Mūsu nākotne slēpjas, kā to jau pārāk bieži esam teikuši un dzirdējuši, necaurredzamā tumsā un miglā. Mūsu tagadnei trūkst tiklab materiālas, kā garīgas bazes. Kaut arī vistumšākajā likteņa brīdī esam stāvējuši tagadējo uzvarētāju pusē, mēs tomēr šobrīd varam lūgt vienīgi kristīgo labdarību. Esam nonākuši pie robežas, kuŗai varam pārnest pāri vienīgi savas sirdis, un tur tad nu mums jāsāk celt jauna dzīve. Arī pasaules jauno celmi nevar uzcelt uz veciem ideju pamatiem, kas var būt tiklab par lieliem, kā arī par maziem, un abos gadījumos jaunā celtne karājas virs bezdibeņa.

Mēs tāpēc varētu priecāties par mūsu parlamentāro, demokratisko garu, kas visur, kur sastopas trīs vai četri latvieši, rada arī attiecīgu komiteju, ja vien mēs būtu tik pat bagāti jaunām idejām. Bet komitejās un pārvaldēs aug un pat plaukst sava nometņu un organizātoriskā birokratija, it kā mēs atrastos paši savā zemē. Mēs esam atslīguši emigrantu krēslos kā karaļi bez troņa un valsts. Tautas morāle irst, tikumu vietā nāk netikumi. Mums līdzi svešumā ir mūsu kristīgā baznīca, mēs to zinām no laikrakstiem, bet viņas mūžīgā dzīvinošā spēka mana samērā maz. Mums vēl atzīti, svešās zemēs akreditēti sūtņi, par kuŗiem līdz šim dzirdējām vai vienīgi tad, kad tie mūs brīdināja nepaļauties vienīgi uz viņu palīdzību. Beidzot, mums ir organizācijas un komitejas, kuŗu priekšgalā stāv cienījami vīri, kas aicināti mūs droši izvadīt starp neredzamām zemūdens klintīm. Bet mums trūkst jaunu politisku, saimniecisku un sabiedrisku ideju mūsu dzīves un par visām lietām mūsu tālākās pastāvēšanas cīņas veidošanai. Neko vai ļoti maz mums līdzēs arī gudri izveidotās organizācijas, ja tās nebūs šīs mūsu pastāvēšanas cīņas organizācijas, ja tajās nevaldīs cīņas gars un spars. Bez tā aiziesim bojā.

Trumena ierosinājums par DP ielaišanu AS Valstīs esot „bīstams"

Vašingtonā, 4. sept. (UP). — Senāta imigrācijas komitejas priekšsēdis Ričards Rasells (Richard B. Russell) izteicās reportieriem, ka prezidenta Trumena plāns par ierobežota skaita pārvietoto eiropiešu ielaišanu Savienotās Valstīs radītu „bīstamu precedentu", un viņš cerot, ka to neiekustināšot.

Rasells, kuŗa komitejai jālemj par ikvienu ierosinājumu imigrācijas kvošu paaugstināšanai, deklarēja, ka jebkuŗa imigrācijas ierobežojumu atvieglošana dotu „bīstamu paraugu pārējai pasaulei". Prezidents Trumens pirms došanās savā pēdējā atvaļinājuma ceļojumā bija paziņojis savu nodomu eventuāli pieprasīt kongresam īpaša likuma pieņemšanu, lai ļautu pārvietoto klejotāju „no jauna nosakāmam skaitam" apmesties uz dzīvi AS Valstīs. Nebija zināms, kādu skaitu viņš ieteiks uzņemšanai, bet bija gan zināms, ka valdības īpašā komiteja Palestīnas jautājumā ierosina 50.000 ielaišanu ik gadu. Rasells paskaidroja, ka ASV nevarot atvērt savas durvis lielam daudzumam izsalkušo pārvietoto personu, piemetinādams, ka ierobežota skaita bezmāju eiropiešu uzņemšana maz līdzētu „cilvēku posta un trūkuma pasaules lielāko problēmu" izkārtošanā. Rasells turpretim mudināja aizpildīt tagadējās ASV imigrācijas kvotes. Viņš norādīja, ka, pēc pag. gada decembrī pieņemtajiem noteikumiem, iebraukšana atļauta 39.000 papildus personām, bet ka šī kvote neesot bijusi izsmelta.

The Stars and Stripes

Anglija paredz absorbēt Polijas eksila armiju

Londonā, 1. sept. (AP). — Pēc ziņām no autoritātiviem avotiem, kaŗa ministrija paredz pārskaitīt ģen. Andersa Polijas eksila armijas 100.000 locekļu īpašā pārejošā korpusā, kas darbosies pēc angļu militāriem likumiem. Tas nozīmētu, ka poļu korpuss kļūtu par angļu armijas sastāvdaļu. Ārlietu ministrijas pārstāvis ziņoja, ka patlaban izstrādājot un drīzumā nosūtīs Varšavai atbildi par šo 100.000 poļu nākotni, jo augusta sākumā Polija ar oficiālu notu piedāvājās palīdzēt Anglijai Andersa armijas locekļu likteņa izkārtošanā, uzsvērdama, ka šo poļu turpmākā organizēšana militārā veidā kaitēšot angļu-poļu draudzīgām attiecībām.

Īpašais pārejošais korpuss, kā ziņo, pastāvēšot apm. 2 gadus. Kaŗavīri un viņu ģimeņu locekļi saņems algas pēc angļu armijas likumēm. Virsniekus pazeminās pakāpēs, lielāko daļu par virsleitnantiem. Korpusa locekļiem būs tiesības brīvprātīgi pieteikties atpakaļbraukšanai uz Poliju, pie kam Anglijas kaŗa ministrija segs šī ceļa izdevumus. Poļi, kas atteiksies iestāties šinī korpusā, palīdzību no angļu armijas nesaņems. Pēc kaŗa ministrijas vērtējuma, šinī korpusā būs ap 130.000 vīru. 45.000 no tiem jau atrodas Anglijā, 21.000 sagaida no Vācijas, 7.000 no Vidējiem austrumiem un 2.500 no Francijas. Italijā esošie Andersa 55.000 vīru, sagaidāms, iestāsies korpusā visi kopā. Pēc jaunā plāna paredzēts gādāt arī par apm. 30.000 sievām un pārējiem ģimenes locekļiem.

Gandrīz 50.000 no šiem poļiem ir vīri, kas cīnījušies vāciešu labā pirms tie pārgājuši pie Sabiedrotiem. Vairākus tūkstošus, kuŗus sagūstīja pie Kasino Italijā, aizveda dažus kilometrus aiz angļu līnijām un, kad tie izteica savu vēlēšanos cīnīties pret vāciešiem, ietērpa angļu uniformās, pēc kam tie stājās cīnītāju rindās pret Hitleru. **The Stars and Stripes**

Bido pieņem bīskapu J. Rancānu

„Stockholms Tidningen" ziņo, ka Francijas valsts galva un ministru prezidents B i d o P a r i z ē pieņēmis audiencē Latvijas Saeimas priekšsēža b. bīskapu J. R a n c ā n u. 25 min. ilgušajā audiencē bīskaps Rancāns Francijas valsts galvam iesniedzis memorandu par Latvijas okupēšanas apstākļiem. Audiencē bijis klāt arī Latvijas sūtnis Vatikānā monsiņors J. Č a m a n i s.

„4 lielo" ārlietu ministri spriež bez Molotova

Parīzē, 4. sept. (AP). — „4 lielo" ārlietu ministri šodien jau otru reizi pa 21 nācijas miera konferences laiku sastapās Francijas ārlietu ministrijas namā, bet, sanāksmei sākoties, Krievijas ārlietu ministra Molotova viņu vidū nebija. Tā vietā piedalījās Višinskis. Pēc franču ziņām, Molotovs vēl nebija atgriezies no sava pēkšņā brauciena uz Maskavu, kas svētdien Parīzē bija vesela sensācija. Miera konferences delegātu vairums gan domāja, ka Staļins viņu esot izsaucis tikai uz kārtēju apspriešanos. Sagaidāms, ka lielvalstu ārlietu ministri tomēr pārrunās Krievijas pag. nedēļas ierosinājumu par UN pilnsapulces atlikšanu no 23. sept. uz decembri vai janvāri. — ASV ar notu **Belgrades** valdībai nepārprotami likusi saprast, ka ar maršala Tito izteikto nožēlu par amerikāņu nāvi ASV-Dienvidslavijas starpgadījums vēl nav nokārtots, kādēļ Dienvidslavijai jārūpējas par „piemērotu" kompensāciju ASV 2 transporta lidmašīnu sašaušanā nogalināto 5 amerikāņu piederīgiem. — G r i e ķ i j a s tautas nobalsošanā, pēc gandrīz pilnīgiem rezultātiem, par karaļa Georga atgriešanos tronī nodots vismaz 69 proc. balsu. Sagaida, ka viņš 14. sept. atgriezīsies Atēnās, braucot uz Grieķijas kaŗakuģa, ko pavadīs angļu un amerikāņu kaŗaflotes vienības. Karalis no valdības saņems 4.000 dol. nedēļas algu. — **Maskavas** radiofons angļu valodas raidījumā brīdināja, ka ar karaļa atgriešanos un angļu militārās okupācijas rezultātā Grieķija nobriedusi pilsoņu kaŗam. — F r a n c i j a s satversmes sapulce piekritusi 2 palātu sistēmai Francijas ceturtā republikā. Parlamentam būs likumdošanas tiesības, bet republikas padomei tiesības ierosināt likumus, kas jāpieņem parlamentā. — Francijas sociālistu partijas atsevišķi pārstāvji sākuši niknus uzbrukumus komūnistu partijai. Bij. satiksmes ministrs Tomass partijas nacionālā kongresā nodēvēja komūnistus par „mūsu nāvīgāko" ienaidnieku. „Komūnistu partija ir antidemokratiska. Tā apdraud brīvību", viņš sacīja. „Mums jācīnās pret viņiem tāpat, kā mēs cīnītos pret hitlerismu. Savā pretestības kustībā mēs cīnījāmies pret Vāciju tāpēc, ka tā bija Francijas ienaidnieks, bet komūnisti cīnījās pret Vāciju tāpēc, ka tā ir Krievijas ienaidnieks." — Pēc T u r c i j a s preses ziņām, angļu, amerikāņu un turku kaŗaflote uzsāks kopējus manevrus Egejas jūŗā starp Grieķiju un Dardaneļiem. — ASV armijas pretizlūkošanas korpusa augstāks virsnieks paskaidroja, ka no Štutgartā atklātā „komūnistu spiegu loka" — organizācijas „Freies Deutschland" apcietinātiem locekļiem tiesās tikai to vadoni Kacmareku. Pārējiem aizturētiem nav bijis pierādītu sakaru ar Maskavu. — **Maskavas** laikraksts „New Times" nosauc ziņojumus par „spoku raķetēm" virs Zviedrijas, kuŗas it kā raidot krievi, par nepatiesiem un par sastāvdaļu Padomju Savienības apmelošanai organizētā kampaņā. — **ASV** bij. prezidents Herberts Huvers kaŗaflotes virsniekiem sacīja, ka „Savienotās Valstis pašreiz atrodas vislielākās briesmās, kādās tās jebkad bijušas savā vēsturē," bet tuvāk šīs briesmas neprecīzēja. — I n d i j a s pirmās tautas valdības locekļi zvērēja uzticību Lielbritānijas karalim un Indijas ķeizaram vicekaraļa lorda Vevella personā. Jaunās valdības paredzamais galva pandits Javaharlals Nēru **Jaundēlijā** atbildēja tautas apsveikumiem, bet tanī pat laikā musulmaņu līga aicināja uz nemieriem un protestiem pret šo Indijas pirmo pagaidu valdību. Septembra pirmajās 3 dienās **Bombejā** nemieros nogalināta 81 persona un ievainotas 270. — Krievu visādi atbalstītā sociālistu vienības partija pašvaldību vēlēšanās S a k s i j ā ar nelielu balsu vairākumu uzvarēja t. s. „labā spārna" kristīgi demokratisko apvienību un liberāldemokratus.

Miera konference Parīzē

Čechoslovakijas ārlietu ministrs Masariks 4. sept. atbalstīja Dienvidslavijas prasību pēc Triestas. 3. sept. miera konferences militārā komisija vienprātīgi pieņēma „4 lielo" ieteikumu, ka Italijas armija, kaŗaflote un aviācija jāierobežo uz 197.500 vīru un 65.000 karabiņēru, par kuŗu nepieciešamību cīņā pret Italijā vēl aizvien aktīviem fašistu elementiem iestājās franču ģen. Katrū.

The Stars and Stripes

Ārlietu ministrs Berness ASV okupācijas joslā

Frankfurtā, 3. sept. Ārlietu ministrs Džemss F. Berness (Byrnes), atlicinādams laiku no saviem pienākumiem miera konferencē Parīzē, 6. sept. uzrunās ASV Militārās valdības virsniekus, amerikāņu joslas valstu ministrus un kaŗavīrus Štutgartā. Bernesa namatēvs ģen. Maknarnijs oficiāli paziņoja, ka Berness runās par okupācijas uzdevumiem. Arī Sabiedroto augstākie virsnieki uzaicināti noklausīties amerikāņu domas par Vācijas pārvaldi.

The Stars and Stripes

Jauns baltiešu mākslas institūts Freiburgā

Freiburgā, franču okupācijas joslā, rosīgi organizē baltiešu mākslas institūtu, kam būs 6 nodaļas ar attiecīgām darbnīcām — aušanas, keramikas, glezniecības, tēlniecības, grafikas un dekorāciju. Institūta programma pieskaņota franču mākslas tradicijām. Vislielāko vērību veltīs praktiskai pusei, pievēršoties visvairāk lietiskai mākslai. Par institūta rektoru iecelts Viļņas mākslas akadēmijas prof. K. Jonins (Jonynas), glezniecības nodaļu vada prof. Andrulis un pārējo nodaļu vadībā darbojas izcili lietuviešu mākslinieki. Par mācības spēkiem domāts saistīt arī latviešu un igauņu māksliniekus. Institūtam Freiburgā ir jau savs nams. Tani ierīko darbnīcas un turpat paredz novietot arī daļu institūta audzēkņu. Aušanas un keramikas nodaļā darbu domāts uzsākt jau septembra vidū. Mācības līdzekļu sagādē vēl ir lielas grūtības, bet palīdz UNRRA, YMCA, Šveices studentu organizācijas un arī Amerikas lietuvieši.

Līdz šim institūtā par audzēkņiem pieteicies nepilns 100 reflektantu. To vidū tikai pāris ir latviešu. Prof. K. Jonins, kas labi pazīst Rīgu un latviešu mākslu un māksliniekus, izsaka izbrīnu, ka latvieši līdz šim par jauno mākslas darba centru parādījuši tik mazu interesi. Uzņemšanas lūgumus var iesniegt joprojām, adresējot tos institūta vadītājam: Prof. K. Jonynas, Zasiusstr. 122, Freiburg i. Br. (17b). Lūgumam pievienojams īss dzīves apraksts un apliecinājumi par līdzšinējo izglītību. Mācību sākumu uzņemtajiem paziņos ar rakstu. Pierakstīšanu Freiburgā un ieskaitīšanu UNRRA's apgādē kārtos institūts pats. **V. K.**

Darbs un nopelnītie dolari noteic visu

Latviešu dziedonis S. saviem tuviniekiem Bavārijā 7. jūlijā raksta no Ņujorkas:

„Kaut gan jau 11. maijā atstājām Brēmeni, viss šis laiks pagājis steigā vien un mēģinot iegrozīt jauno dzīvi. **Jau uz kuģa „Marina Flaschel" da**būjām redzēt Ameriku — pārpilnību un bagātību. Ēst varēja, cik grib un ko grib, arī visādus augļus, apelsīnus, firziķus utt. Sākumā mielojāmies pamatīgi, bet vēlāk negribējās ēdienam ne virsū skatīties. Vispār aizbraucām labi un 20. maijā, preses fotografu un dažādu organizāciju sagaidīti, izkāpām krastā Ņujorkā. Pēc muitas formalitāšu nokārtošanas mūs, kristīgo biedrības paspārnē ņemtos autobusā aizveda uz biedrības mītni, paēdināja, iedeva drusku naudas un pēc tam noveda viesnīcā „Diplomat" pašā Ņujorkas centrā, kur arī palikām, kamēr kaut kā iekārtojāmies.

Braucot pirmo reizi no ostas pa Ņujorkas ielām, bija lieli brīnumi: **visi veikali pārpildīti**, pērc ko sirds vēlas. **Milzīgi lieli laikraksti, numurs** sver 0,5 kg. Tirgošanās notiek visu cauru nakti. Ļoti daudz augļu. Apģērbties var uz labāko. Visādu tautību cilvēki ģērbjas katrs pēc savas gaumes. Zināms, viss tas piejams tikai tad, ja ir nauda. Kam naudas nav, tas var nomirt, — neviens viņu nežēlos. Še visi dzenas pakaļ tikai naudai un to, kam nauda ir, skaita par gudru.

No mūsu grupas atbraucējiem visi, kas gribēja strādāt fizisku darbu (mūsu vidū bija arī strādnieki), drīz vien atrada nodarbošanos. Mani personīgi vēl joprojām atbalsta kristīgo biedrība, līdz varēšu strādāt tieši savā profesijā. Bērnus aizsūtījām uz kādu latviešu fermu uz laukiem apm. 150 km no Ņujorkas. Pats ar sievu dzīvoju Ņujorkā, kur dabūju nelielu istabiņu, jo dzīvokļu jautājums te ļoti grūts. 1. jūlijā pilsētas centrā atvēru dziedāšanas studiju un mācu šejieniešus dziedāt (angļu valodā). Par telpām jāmaksā 1 dolars par stundu, bet skolēns man maksā 5 dolarus par pusstundu un tad iztikt var. Esmu iesācis arī priekšdarbus, lai atrastu veidu, kur un kā labāk pārdot savu balsi. Cerības ir labas. Rudenī rīkošu patstāvīgu koncertu, kur tad mani vērtēs un kritizēs, un līdz ar to kļūs zināms, kas es esmu un kāds darba lauks man še iespējams.

Tā mēs te cīnāmies. Par iztiku nav jārūpējas, ja tikai ir nauda. Kas nebaidās no fiziska darba, tas to drīz var atrast. Divi jaunkundzes iestājās kādā aklo slimnīcā, bet labāk ir tiem, kam kāda noteikta profesija. Ja jums abiem, jauniem cilvēkiem, nav bail no fiziska darba, tad, šurpu atbraukuši, būsit paēduši un apģērbušies. Garīgā pasaule še iekļauta dolaru sprostā, un kam dolaru vairāk, tam apvārsnis tālāk pārredzams. Parasti gan viss laiks un visi spēki paiet pakaļdzenoties dolaram. Par patiesību jāpieņem, ka gandrīz neviens ieceļotājs Amerikā dzīvi nav sācis bez trauku mazgāšanas. Tas ir tāpēc, ka fizisko darbu labi samaksā, un neviens, kas atradis savai speciālitātei kaut ko piemērotu, vairs nekvalificētu fizisku darbu negrib strādāt. Tas tomēr nav jāuztver traģiski, jo še darbam pieiet bez aizspriedumiem un ja, piemēram, kādu grib ieteikt par cienījamu amerikāni, tad nepasvītro vis to, cik lielu izglītības pakāpi viņš sasniedzis, bet arvien norāda, ka tas dzīvi Amerikā sācis „no pašas apakšas". Tad tauta šādam cilvēkam simpatizē. Tas, ko pie jums stāstot, it kā mums šurpbraucot atņemtas mantas, nav taisnība."

Organizē plašus lauksaimniecības kursus

Latviešu agronomu kongresā ievēlētie agronomiskā centra pārstāvji angļu okupācijas joslas DP nometņu latviešus informē, ka sākts organizēt plašus lauksaimniecības kursus. Ja vietējie apstākļi to atļaus, padomā arī lauksaimniecības skolu dibināšana. Lauksaimniecības vadītājiem paredzēts rīkot 6 mēnešus ilgus kursus, lopkopjiem 6 mēn., krejotavu vadītājiem 2 mēn., putnkopjiem 2-4 nedēļu, zivkopjiem 10 stundu, biškopjiem-iesācējiem 40 st., biškopjiem-praktiķiem 12 st. teorijā un 1-2 ned. praksē, dārzkopjiem 6 mēn., augļu un dārzeņu pārstrādāšanā 16 st. teorijā un atkarībā no vietējiem apstākļiem arī praksē, lauksaimniecības būvniecības amatniekiem 5 mēn., mājsaimniecēm 4 mēn., kopgaldu vadītājiem 3 mēn. Visas nometnes tāpēc lūgtas sīki apzināt agronomus un attiecīgu lauksaimniecības nozaru darbiniekus un instruktorus, arī ar zemāku izglītību. Nometnēm tāpat jāziņo, kādos kursos to iemītnieki vēlētos piedalīties. Interesentu — mācības spēku un kursantu pieteikšanās izdarāma nometņu birojos, no kurienes šīs ziņas virzīs agronomiskam centram, ko vada prof. Dr. M. Eglītis.

Arvīds Eglītis

Chronika

Vunzīdelas nometnē Augšpfalcā 23 tautieši sagatavojušies autovadītāju eksāmenam un saņēmuši īpašas apliecības ar UNRRA's vietējās vadības līdzparakstiem. **Marktredvicā** autovadītāju tiesības septembrī iegūs 50 tautiešu. Tāpat kā **Veidenā**, viņiem visiem lekcijas lasa inž. Rūd. Bērziņš. Līdztekus šim pašaizliedzīgajam darbam tautiešu labā B. paspējis sagatavot vēl otru rokas grāmatu automechaniķiem-vadītājiem - „Automobilis". Pēc Veidenas un citu nometņu tautiešu vēlēšanās jaunā grāmata paplašināta ar zīmējumiem. Pārvarot klišeju izgatavošanas un papīra sagādes grūtības, tā jau nodota iespiešanā un, cik paredzams, iznāks septembra beigās lielā formātā uz krīta papīra. Grāmatu tad noteikti saņems visi agrākie pieprasītāji, kas, atsaucoties uz paziņojumu „Latviešu Vēstnesī", jau bija piesūtījuši naudu. Jauniem interesentiem ieteicams pieprasījumus iesūtīt kopēji, uzrādot pieprasītāju grupas pārstāvja pilnīgu adresi un vajadzīgo eksemplāru skaitu. Ierobežotā metiena dēļ grāmatu izredzes saņemt pirmiem pieprasītājiem, kam jāraksta: inž. Rūd. Bērziņš, Baltic Camp, Hammerweg b. Weiden, Opf., Bayern, 13a (**Inž. Jānis Kalniņš**). — **Vedelas** nometnes iemītniekiem UNRRA's direktors paziņojis, ka bez īpaša iestāžu atļaujas DP nav atļauts iebraukt vai uzturēties Hamburgā, jo šāds aizliegums attiecas arī uz angļu armijas virsniekiem un kareivjiem. Ja DP aizturēs Hamburgā, tad viņu apcietinās, tiesās vācu tiesā un atņems DP tiesības. Caurbraucējiem nometnē atļauts pārnakšņot ne ilgāk par 2 naktīm, bet tikai tad, ja viņiem ir oficiāla ceļošanas atļauja (**„Atbalss"** Vedelā). — Angļu Militārās valdības pārstāvji norādījuši **Hamburgas** DP universitātes vadībai un triju Baltijas tautu studentu reprezentantiem, ka sakarā ar DP dzīves nenoteiktiem apstākļiem šī universitāte turpmāk vairs nevarēs pastāvēt. Baltiešiem solīts palīdzēt izvietoties citās Vācijas universitātēs. Līdz šim ārzemniekiem vācu universitātes rezervēja 10 proc. vietu, no tām baltiešiem 4 proc. Tā kā no atliekošiem 6 proc., kas būs domāti poļiem un c. tautībām, liela daļa vietu paliks neizmantota, tad arī šīs atlikušās brīvās vietas nodošot baltiešiem (**„Tēvzeme"** Hanavā). — Pāri par 100 skautu un gaidu vadītājiem **Grevenes** nometnē notikušajā konferencē norādījumus un ierosinājumus deva skautu pr-ks prof. Dr. E. Dunsdorfs un LCK skolu lietu vadītājs J. Celms, aicinot skolas un vecākus atbalstīt šo jaunatnes vienotāju organizāciju. Arī skautu vadītāju vidū ir invalīdi. To atbalstam organizēs skautu-invalīdu fondu (**Arv. Eglītis**). — **Oldenburgas** nometņu latviešu bērniem pie Cvišenānas ezera darbojas vasaras atpūtas nometne. Augusta beigās to apciemoja daudzi bērnu vecāki un nometņu pārstāvji, kas pārliecinājās, ka trimdinieku jaunā audze nometnē stiprinājusies fiziski un garīgi un aug latviešu garā un tikumos. — **„Tālavas"** nometnē par komandantu ievēlēts līdzšinējais — **inž. Onufrijs Pujāts**, bet nometnes komitejā Podiņš, Brikmanis, Druvkalns, Olders un Lapiņš (**„Dienas Pausme"** Oldenburgā). — Franču Militārā valdība **Austrijā** piešķīrusi zv. adv. Kārlim Dzelzītim, kas ir arī Tiroles latviešu apvienības priekšsēdis, tiesības strādāt par advokātu pie franču militārām tiesām Tirolē. — Austrijas apgabala latviešu komiteja sagatavojusi iesniegumu LCP, lai tās nākamā sesijā par Austrijas latviešu pārstāvi apstiprinātu ievēlēto P. Priedīti. Jaunās LCP vēlēšanās Zalcburgas latvieši dos 4 elektorus, Karintija ar Štīriju 3, Tirole 1, Forarlberga 1, Augšaustrija ar Vīni 3. — Pēc Austrijas apgabala latviešu komitejas ziņām, Zalcburgas apgabalā pašreiz dzīvo 754 latvieši (to nem 144 bērni), Karintijā 459 (95), Tirolē 178 (28), Forarlbergā 240 (47), Augšaustrijā 461 (104), Štīrijā 46 (6) un Vīnē 74 (9), bet visā Austrijā reģistrēts 2191 latvietis. — Bīskaps J. Rancāns pirms došanās uz **Parīzi** kādai latviešu ģimenei Glāzenbachā rakstīja: **„Man ir stipra cerība un pārliecība, ka Dievs žēlīgi mūs sargās no katra posta, un tāpēc dzīvosim, strādāsim un darīsim visu, kas no mums ir atkarīgs, un par citu gādās Visuvarenais. Mūsu visu doma ir turēties visiem kopā un neizklīst"** (**„Latviešu Balss Austrijā"** Glāzenbachā). — **Neiētingas** „St. Paulusstift" nometnes tautieši 3. sept. atzīmēja šo pavadīto 1 gadu. Sākumā nometnē bija 339, tagad 461 iemītnieks, no kuriem 447 ir latvieši. Vienās istabās te mīt Latvijas vienkāršie strādnieki un arī daudzi inteliģences pārstāvji, jo 67 „neiētingieši" ir ar augstskolas izglītību. Pēdējo vidū 2 mācītāji, 6 ārsti, 2 inženieri, 2 zobārstes, skolotāji, agronomi, mežkopji, praktiski lauksaimnieki u. c. Saticīgajā nometnē aizvadītajā gadā dzimuši 6 un miruši 2. Nometnes vadītājs mag. phil. L. Latkovskis izteica visu tautiešu cerību bez tālākām trimdas gaitām atgriezties tieši mūsu brīvajā dzimtenē. Atvaļinājumā aizgājušā nometnes komitejas priekšsēža red. N. Trepšas un visas komitejas vārdā tautiešiem nepagurt aicināja pr-ža vietn. zv. adv. V. Lambergs. Pēc L. Latkovska referāta par sadzīves godīgumu savus darbus lasīja A. Rupainis, J. Klīdzejs, E. Kore-Krūmiņa, A. Ābers un M. Uržule-Lamberga un deklamēja J. Krūmiņš (**Jēkabs Strautkalns**).

Arturs Kaugars

Vēstis

Kāds, izbēdzis nāvei, vēstis nes
No tālās, no mīļās dzimtenes.

Ir Latvijas novadi gruvešos,
Pat mūsu Rīga grauta.
Klimst krievs un tatārs, bet vakaros
Svešs skaļums dimd ielās un bulvāros.
Kur zudusi latviešu tauta?

Zied neartos tīrumos skābenes,
Nav pērnā raža pļauta.
Vairs nedzird gana stabules.
Un atkal taujādams apstājos es:
Kam darbā nav zemnieku tauta?

Tev, trimdiniek, jāizkaļ spēks no spīts!
Bargs liktenis dzimteni šausta:
Cits silā aprakts, cits vergos dzīts,
Cits mežā kā zvērs mīt, cits gaida un [trīc.
Tā mirst un klīst tava tauta.

Rets bēglis no austrumiem vēstis nes,
Skumjas vēstis no mīļās dzimtenes.

Mintauts Eglītis

Antons iet pasaulē

(3. turpinājums)

Vecā gāršā izbeidzās Vadzīšu telefona tālākais atzars — mežsargs Saulītis bija pēdējais abonents Vīksnēnu pusē. Plats ceļš tur iznāca no meža un pazuda nepārskatāmos laukos. Pa ceļu pēdējās dienās skraidīja rajona automobilis un braukāja zirdzinieki — veda materiālus jaunajai līnijai. Strādnieki jau bija ieradušies, daži apmetās Mežsargos, citi aizbrauca uz Ciesnickiem. Darbs bija steidzams un strādāt uzsāka divi vietās reizē. Pats Žvīka ar dažiem palīgiem stigoja līniju, balti mietiņi palika vietās, kur pēc nedaudz dienām augšup jāslienas baltiem egļu stabiem. Antons, Folkiņš un vecais Ķīsis pie Mežsargiem jau raka bedres, daži jaunākie vadu līcēji tās raka arī centrāles galā. Antons labāk būtu strādājis technika tuvumā, — tur varētu šo to noskatīties, bet nekā nevarēja darīt, viņš bija jaunākais, tādēļ nolikts sliktākā vietā. Zeme te bija cieta un stiegraina — vēl neizpuvis celmājs, saknes un siekstas aizlocījās zem virskārtas visos virzienos. Pirmā bedre neizdevās, iznāca noburbušām malām, paslīpa un savandīta. Abi darba biedri, garāmejot, savādi grīnēja, tomēr kaut ko teikt laikam baidījās, viens bija maza auguma, otrs vecāks gados un ar Antonu mēroties spēkiem nevarēja. Antons to apzinājās un skatījās abos diezgan drosmīgi, kad tie pie viņa bedres mīņājās un krekšķināja.

„Laba, vai nē?" viņš ieprasījās Ķīsim, kad tas bija savilcis muti kādai pārgudrībai. Arī lāpstu viņš pašūpoja pa sitienam un piegāja vecajam cieši klāt. „N-jā", Ķīsis tikai novilka, bet Antons jautāja tālāk:

„Saki droši, kas par vainām!"

Ķīsis juta, ka būs jāpiekāpjas. Lietpratīgi nostājies pie bedres, viņš ar vienu aci ielūrēja tajā:

„Zin', tu tā nelauz lāpstu uz visām pusēm, ja esi iedūris. Atroc šo malu, no tās puses izsvied, tad ņem šo un no tās pretī. Vēlāk izcel vidu. Tad malas pašas noslīdēs lejā."

Vecais vēl piesvieda lāpstu bedres vājākajām vietām un pamācīja, kā tās labojamas. Antons uzskatīja viņu draudzīgi un piedāvāja papirosu. Pats nepīpēja, bet bija nopircis, zinādams, kur tie der. Vecais pasmaidīja un Antons juta, ka atkal vienu pievarējis.

Pīpēšana nevilkās ilgi. Uz lielceļa spārdījās motocikls, — Žvīka brauca apraudzīt darbus. Antons sāka apdurt otru dobi un nelikās braucēju redzam, viņš zināja, ka techniķis te neapstāsies, bet ies uz izraktajām bedrēm. Žvīka pabrauca garām, uzstādīja motoru un pēc kārtas palocījās pie visiem svaigajiem rakumiem.

„Kas tad te minstinājies?" viņš smējās, „kā pie meitu klēts loga! Nomīņāts krietni, bet panākumu maz. Tūliņ redz, ka tas Antons... Labi, ka tevi nenoliku Vīksnēnu galā, ko tur tu iesāktu, kur tik daudz sieviešu apkārt!"

Antons pavērās uz technika pusi, bet tūliņ atkal atlikās lāpstā. Te cits nelīdzēja — vajadzēja sasprindzināt muskuļus, cieti strādāt un laist dzirdēto kā ūdeni pāri galvai.

Žvīka pienāca arī pie Antona otras bedres, klusēdams noskatījās lāpstas dūrienos, bet, redzēdams, ka šīs malas veidojas gludākas, nekā neteicis aizgāja tālāk. Ķīsis un Folkiņš locījās kā pašu sakņu dārzos, augumi svaidījās veikli. Arī tur Žvīka kaut ko teica, bet Antons nevarēja dzirdēt, tak — jādomā, neko labu. Promejot meistars nokliedza:

„Ierauj, ierauj, ka iznāk maizes tiesa! Antons laikam šodien normu neizstrādās. Labi, ka puisis vīrs, ko citādi teiktu sieva un bērni..."

Tūliņ ieburkšķējās motors un rāvās uz priekšu, sviezdams gaisā akmentiņus un smiltis. Tikpat ātri kā parādījies, meistars atkal pazuda un Ķīsis varēja nopīpēt Antona doto papirosu. Vecais bija krietni strādājis, tāpat Folkiņš, abu pieres klāja sviedru rasa. Panākušies uz Antona pusi, viņi atspiedās lāpstās, sevišķi Ķīsis bija piekusis.

„Skraida kā bezdelīga! Neļauj tik kā dūmu izvilkt..."

Laiciņu pūtušies, visi atkal stājās pie bedrēm un strādāja klusēdami. Saule pakāpās un drīz rādīja pusdienu. Ķīsis pirmais iesprauda lāpstu zemē un atlikās dābolā, tad arī Folkiņš nosvieda darbarīku, izstaipīja rokas un nogūlās grāvmalā. Antons gribēja vēl parakt, vismaz tikt tuvāk biedriem, darbs jau šķīrās un daudz vairs nevajadzēja pūlēties.

„Neplēsies, cilvēciņ", Ķīsis sauca, „nāc maizīti ēst".

Pienāca mežsargs Saulītis, nesdams kaut ko piena kannā. Tajā bija kartupeļu vira, bagātīgi ar gaļu un taukiem savārīta. To nesis strādniekiem, zinādams, ka ar sausu vien grūti. Kamēr vīri ēda, viņš apstaigāja bedres un uzslavēja Antonu: Ķīsis ar Folkiņu jau rokot labi, bet Antons tos drīz panākšot un sitīšot pušu.

„Žēl, ka tu, dēls, negāji mežsargu skolā, tev liekas taisna roka."

Antons klausījās, iekšķīgi aplaimots. Viņš neatbildēja, tikai klusēdams skatījās, kā līdzracēju rokas apstrādāja ēdienu. Ķīsis ēda pavisam melni novārītu gaļu. Gaļas gabalus un maizes rikas viņš vilka laukā no kules. Antons redzēja kaņepju piku un pāris sīpolus pazūdam Ķīša mutē, pēc tam atkal melno gaļu un maizi. Reizēm viņš apēda visu gabalu, reizēm nokoda no katra pa kumosam, tad atkal bāza roku kules dziļumos, brītiņu tur kustināja un izcēla uz svārku stūra divi kopā salipušas pankūkas. Uzmanīgi viņš atplēsa vienu no otras, abas apskatīja un vienu nolika atpakaļ. Likās, ka tas jau saldais ēdiens un maltītes beigas, bet tā nebija, roka vēl aizslīdēja kulē un izvilka apaļu sažuvušu sieriņu. Pusi no tā Ķīsis saberza rokās un apēda, pusi iesvieda atpakaļ. Ar to arī bija paēsts, kulīti viņš veikli apsvieda ap roku, uzmezdams valgu, un rūpīgi noglabāja kārklu ceros savas bedres tuvumā, lai turpmāk to aizvien pārvietotu uz citu vietu, līdz ar aizstrādāšanos uz priekšu.

Folkiņam bija labāks ēdamais: sviests, cepta cūkgaļa un prāvs pusklaips pilsētas maizes. Atlocījis kabatas nazi, viņš atšķēla no katras ēdamvielas pa gabalam. Lieso gaļu saplēsa pa šķiedrām. Delnas viņam bija īsas, nagi tikko apsedza pirkstu galus un nebija lokveida kā parasts, bet plakani un galos platāki, atgādinādami cirvjus. Rokas viņš mazgājot reti, kā pats teica, vairāk notīrot ar eļļu, pēc gaļas ēšanas noslaukot pirkstus drānās vai papīros. Pie sava ēdamā viņš piestrēba mežsarga viru, jo, kā visu laiku atgādināja, bez šķidruma nevarot dzīvot, citādi viņu mocot žegi. Tos mantojis no mātes, tā arī krikšķinājusi, ja ko sausu ieēdusi.

„Kas tur ko mantot!" smējās mežsargs, „tā iet mums visiem, ja ieēdam ko sausu."

„Nē, nē", Folkiņš atteica, „kā tad garais Balodis sausu vien ēd un nemaz neākstās? Man tas ir iedzimts, tas ir skaidrs."

Antonam bija jāpabrīnās, ar ko gan cilvēki dažkārt nelielās. Viņš lobīja nost no asakas mencas stingro gaļu un lieliem gabaliem bāza mutē. Pilsētā bija laimējies nopirkt gabalu desas un divi zivis. Vienu viņš apēda, otru atstāja rītam. Ēdamo vajadzēja taupīt, diez kad vēl maksās algu un cik maksās... Žvīka te visādi runāja. Neiznāks ne ritenim, ne mātei ko aizsūtīt. Viņš iestrēba labi daudz mežsarga ēdiena, šādu ar kartupeļiem un gaļu vārītu viru labprāt ēda arī mājās. Kād paēduši vīri ierunājās par maksu, mežsargs atmeta ar roku. Kur esot dzirdēts, ka laukos un vēl šai pusē par ēdienu prasot naudu? Arī izmitināšot visus par velti.

„Bez maksas tak cauri nelaidīsi?" Folkiņš noprasīja, ar sparu salocīdams savu garo nazi.

„Mjā", mežsargs rūca, „bet talkā gan būs jānāk."

Talkā? Kokus apzīmēt? —

(Turpinājums sekos)

Radus un paziņas m. Ojārs Liepiņš no Rīgas: UNRRA Team 194, Murnau, Bay. (13b). 3389

Mums raksta

PSRS neizmantotā kvote

Mag. iur. A. Kalniņa rakstā „Emigrācijas zemes" par ieceļošanas kvotēm ZASV teikts, ka latvieši, kas līdz 1918. g. dzimuši agrākajā Krievijas teritorijā, var izmantot Padomju Savienības ieceļošanas kvoti, kuru krievi neizmanto.

Informēšanās nolūkā nupat biju ieradies Minchenē, kur „American Christian Society for Refugees" mani par šo lietu informēja, ka augšminēto Padomju Savienības neizmantoto kvoti var izmantot vienīgi tie Latvijas pavalstnieki, kas dzimuši Krievijas teritorijā pēc Latvijas atzīšanas de jure, t. i. pēc 1921. g. 26. janvāra. Šo pašu man paskaidroja arī ZASV konsulātā. Domāju, ka tas interesēs un aiztaupīs dažu lieku taujāšanu daudziem tautiešiem. — **P. Dālke**, DP Camp, Pegnitz, Bay. (13a).

Mērefelda un Eslingena

Manā priekšā divi vēstules — abas 22. aug. rakstītas. Cik par vienu esmu iepriecināts, tik par otru nelaimīgs. Kur lai rodam atrisinājumu? Spriežiet paši! Lūk, vēstulē no Mērefeldas rakstīts: „Par Mergentheimā nokļuvušiem latviešiem gandrīz nekā nezinām, saraksts ir pie V., bet viņam pašreiz klājas slikti — kā daudzi citi novests vācu ‚nabagmājā'. Še pie mums uzņemti ap 500 karavīru. Nav izdzīti arī tie, kas pārbaudē ‚izbiruši cauri', jo tautieši pārliecināti, ka panāks viņu uzņemšanu latviešu kopējā saimē. Invalidi še, piemēram, ir kā goda iemītnieki — sarīkojumiem saņem brīvbiļetes utt." Tad otra vēstule no Eslingenas: „Šurp atbraucām no Gēpingenas ar vislabākām cerībām. Sākumā uzturu saņēmām no tautiešu ziedojumiem. Daudz atsaucīgo un izpalīdzīgo latviešu atbalstīja mūs, kā un cik varēja. Bet tad savilkās arvien tumšāki mākoņi. Pašu latviešu vidū esot radušies tādi, kas gājuši sūdzēties par šādu ziedojumu vākšanu. To tad uz stingrāko noliedza. Tad nāca oficiāls rīkojums bij. karavīriem atstāt nometni un stāties vācu darba pārvaldes rīcībā. Daļai no mums, kas slimo ar tbc, ar pāriešanu uz vācu kartīšu uzturu veselības stāvoklis atkal sāka pasliktināties. Reizēm mums vēl glābiņu deva tautiešu — dāmu komitejas pārstāves. Bet arī tad no pašu latviešu vidus esot atskanējušas balsis un, laikam, arī prasības, lai mūs sūtot atpakaļ uz Gēpingenu. Turp mēs gan neesam aizsūtīti, bet toties esam nokļuvuši no uzturēšanas ziņā vāju vācu bēgļu nometnē ‚Flüchtlingsheim Mettingen'. Kā še klājas, par to būtu lieki stāstīt... Arī še mūs apciemoja Eslingenas dāmu komitejas pārstāves. Tomēr es būtu ar mieru dzīvot pat vēl sliktākos apstākļos, lai tikai būtu pārējo tautiešu vidū. To it labi sapratīs visi, kas paši visas elles izmusuši un pāri par gadu pavadījuši aiz dzeloņstieplēm svešatautiešu vidū."

Sāp viņiem un sāp arī katram, kas pašreiz var dzīvot tuvinieku vidū un labākos apstākļos, kādi nu lemti mums visiem svešumā — trimdas un DP dzīvē. Ja arī mēs viņiem tūlīt nespējam līdzēt, tad gribēsim un darīsim it visu, kas vien mūsu sapratnē un spēkos, lai noņemtu kaut daļu no viņu jaunās nastas! — **Ēriks Miesnieks**, Baltic States Camp, Eutin (24).

Seši Lorā

Šinīs dienās pēdējie latviešu bij. karavīri atstāja Brukbergas gūstekņu slimnīcu pie Ansbachas. Vairums izklīst pa latviešu nometnēm, bet mums sešiem vēl vajadzīga ilgāka ārstēšana. Ar Ansbachas latviešu komitejas gādību mūs pārveda uz Loru pie Mainas. Priecāsimies, ja tautieši mūs arī še atcerēsies. — **A. Lapiņš**, DP Hospital, Room 20 d, Lohr/Main, Bayern (13a).

No nometnes uz nometni

Riminijas karagūstekņu nometnēs Itālijā latvieši mīt izkaisīti sešās vietās. Sirsnīgs paldies par piesūtāmo „Latviešu Vēstnesi". Tā saņemtie eksemplāri ceļo no nometnes uz nometni, no slimnīcas uz slimnīcu. Ziņas par tautiešu dzīvi svešumā un viņu rosību arī mums palīdz vieglāk aizvadīt nebrīvas trimdas dienas. — **Valters Ukše**, Latvian, AA 400414, Enclave Rimini, P.O.W. Camp No. 4/B, via Naples, Italy.

Paļaujamies uz Sv. Tēvu

Paldies par „Latviešu Vēstnesi", ko esam saņēmuši jau vairākas reizes. Mūsu atbrīvošana drīzumā nav gaidāma. Mūsu vienīgā cerība ir uz Sv. Tēva — pāvesta Pija 12. palīdzību. Esam še 20 latviešu. Sirsnīgi sveicinām tautiešus viņu svešuma gaitās. — **Kārlis Brammanis**, 81 G 411321 L, U.S. P.W.E. 9731, Naples, Italy.

Pārnāk no Krievijas

12. aug. pēcpusdienā uz joslu robežas pie Getingenas pacēlās robežas šķērskoki. No Padomijas gūsta atgriezās pirmie pieteiktie vācu karagūstekņi, kas tagad dodas pie saviem piederīgiem angļu okupācijas joslā. Pirmie no viņiem ieradās 2 autobusos, jo tie bija slimi un nespēja noiet arī „nevienam nepiederošās" starprobežu zemes īso gabalu. Pa baram sekoja pārējie no šiem 1.200 atbrīvotiem. Lēni, gandrīz vilkdamies, nevis ejot, viņi pārvarēja „nevienam nepiederošās zemes" dažus simtus metru.

Nodriskātās drēbēs un ar ciešanu nastu savos stāvos viņi sasniedz angļu robežas šķērskoku. Nedroši un neuzticīgi viņi raugās visapkārt, un tikai nedaudzi ar smaidu atbild draudzīgām sveicienam. Tuvējā, rudzu rugājiem pārklātajā laukā — tikai dažos simtos metru aiz robežas viņus atkal sapulcina kopā un jau gaidošie autobusi tos ved uz Fridlandes transitnometni. Te nu risinās pirmās brīvās sarunas. Atbrīvotie ikviens apbēr jautājumiem: vai angļu joslā uz dzelzceļiem tāpat ir nomontētas otras sliedes un vai ir taisnība, ka angļi un amerikāņi vēl neesot atbrīvojuši nevienu karagūstekni. Visi viņi ir priecīgi, ka Padomijas joslas robeža ir aiz tiem. Es vairākkārt lūdzu, lai mani iepazīstina ar kādu komūnistu no viņu vidus. Vienmēr es sastopos ar noraidošu smīnu. Vairākkārt man atbild: „No tā visa mēs esam galīgi izārstēti," „par to mēs vairs nekā negribam zināt..." Tie nedaudzie, kas viņu vidū kādreiz bijuši komūnisti, šodien tādi vairs nav.

Visi mājās pārnākušie ir slimi vai darba nespējīgi. Daudzi no viņiem ārkārtīgi novājējuši. Uztūkušas kājas, rētas sejās un daudz kas cits stāsta par pārciesto smago ciešanu laiku. Šis daudzveidīgais cilvēku posts savienots ar kaut ko grotesku: visi viņi bagātīgi apgādāti ar sociālistiskās vienības partijas publicējumiem... Viņi atgriezušies no Maskavas, no Urāliem, darba nespējīgi un slimi, daudzi biedri gūstā miruši, bet — atlikušie, nokļūstot austrumu okupācijas joslā pēc tam, kad viņi komūnistu zemē tik ļoti cietuši, piedzīvo komisku traģiku — viņus sagaida un apsveic sociālistiskās vienības partijas biedri un komūnisti. Var saprast, ka daudzi no viņiem šobrīd nemaz nesaprot, kas īstenībā notiek Vācijā.

„Schwäbische Landeszeitung"
Augsburgā, 30. August

Baltijas valstu ārstu konference

HDP universitātes medicinas fakultāte oktobra vidū nodomājusi sasaukt visu trimdā esošo Baltijas valstu ārstu konferenci Hamburgā, lai pārrunātu jautājumus, kas saistās ar Baltijas tautu locekļu veselības saglabāšanu, sevišķi tuberkulozes un citu lipīgu slimību apkarošanu. Visi Baltijas ārsti, kas nodomājuši šinī konferencē piedalīties, aicināti nekavējoties pieteikties un paziņot varbūtējo referāta tematu, ko gribētu lasīt. Latviešu ārstiem jāpieteicas: Ass. Prof. N. Vētra, HDP University, Holstentor 1, Hamburg 36 (24).

Medicinas fakultātes dekāns,
ārk. prof. Dr. med. N. Vētra

TUR

„Cīņa" 22. jūlijā raksta par Jelgavas pašreizējo izskatu: „Eju caur pilsētu. Tam, kas pats savām acīm nav visu to redzējis, grūti pat iedomāties postījumu lielos apmērus. Bojā gājis viss pilsētas centrs, veseli palikuši tikai pāris nelieli nomaļu kvartāli. Daudzas ielas drupu laukos nav pat vairs iespējams atrast. No lielajām celtnēm atlikuši tikai dūmeņi un izdeguši mūri. Izdegusi un izpostīta arī skaistā Jelgavas pils un sagrautas arī citas vēsturiskas celtnes — baznīcas, skolas, bibliotēkas un iestāžu ēkas. No 23 skolām palikušas tikai 2, no 5 kino — neviens. Viens kino Jelgavā darbojas, bet tas iekārtots pagaidu telpās. Visgrūtākais Jelgavā ir dzīvokļu jautājums. Dzīvokļiem izmanto pat sagrautas mājas. Daudzi dzīvo vairākus kilometrus ārpus Jelgavas. Tas apgrūtina tikšanu uz darbu. Visu šo postu pilsētai nodarījuši vācieši."

20. jūnijā Rīgā atklāta gaisa satiksme. Biļete no Rīgas uz Liepāju maksā 80 rubļu, no Rīgas uz Kaliņingradu (Karalaučiem) 165. — „Cīņa" raksta, ka no 19. jūnija par ceturtdaļu pazeminātas cenas biezpienam. Tas tagad maksājot apm. 75 rbļ. kg. Sviesta cena, salīdzinot ar ziemas mēnešiem, pazemināta par 30 proc. — Līgo diena šogad iekrita svētdienā. Ar Jāņu dienu, kas iekrita pirmdienā, tātad bija gaidāmas divi brīvdienas. Bet 22. jūn. „Cīņā" parādījās raksts: „Ievērojot darba ļaužu vēlēšanos, Latvijas PSR Ministru Padome nolēmusi pārcelt brīvdienu — 1946. g. 23. jūnija svētdienu uz pirmdienu — 1946. g. 24. jūniju." Svētdien tāpēc bija jāstrādā. Pirmdienas vakarā LK(b)P centrālās komitejas aģitācijas sektora vadītājs b. Tolmačevs radiofonā lasīja par politiskā masu darba uzdevumiem, tad raidīja M. Goŗkija romāna fragmentus un pēc tam sekoja pārraidījums no Maskavas. Koncerts gan bija Līgo dienā, kad radiofonā varēja dzirdēt operas solistu Titovu, saksofonistu Marku Krēmeru un diriģenta Ļeva Sirkopa vadīto orķestri. Populārās dziesmas dziedāja Konstantins Sokoļskis. — 18. jūn. „Cīņa" sludināja: „Viktors Grigorija d. Bušūjevs, dzīv. Rīgā, Ganību dambī 21 b, ierosinājis laulības šķiršanas lietu pret savu sievu Klavdiju Ivana meitu Bušūjevu, dzīv. Sverdlovas apgabala Novoļaļinskas rajonā, fabrikā Lobva." — Kāda latviete nesen pēc briesmu pilna brauciena no Berlīnes krievu joslas nokļuvusi Rietumvācijā. Pēc Vācijas kapitulācijas viņa palikusi Berlīnē un strādājusi par zobārsti. Ārzemniekus drīz sāka vajāt: vācieši neatļāva uzsākt nodarbošanos, bet krievi pastāvīgi „uzaicināja" pieteikties braukšanai mājup. Spaidu kārtā austrumu virzienā bija jāizbrauc ne tikai daudziem latviešiem, bet arī tiem, kam tēvija atrodas Vakareiropā. Šādi aizvests arī ģimnazijas direktors Arturs Nāgelis. Vairāki sarkanarmieši, uzzinājuši, ka viņu zobu ārstētāja ir latviete, brīnījušies: „Tāda jūs esat patriote? Nebraucat mājās?!" Kādam lādzīgākam krievam viņa stāstījusi par savām bailēm no atpakaļbraukšanas, jo, cik dzirdēts, visus bēgļus sūtot uz Sibiriju. „Kas par niekiem", krievs sašutis. „Neviens jūs neaizsūtīs un neaiztiks. Brauciet droši mājup!" Kad viņam pastāstīts par 1941. g. latviešu deportāciju uz austrumiem, tad krievs aizbildinājies, ka viņš par to nekā nezinot. Kāda paciente — krieviete bijusi runīgāka un pastāstījusi, ka no Maskavas esot braukusi cauri Rīgai un tur dažas dienas uzkavējusies. Skaistuma ziņā viņa Rīgu salīdzināja ar Maskavu un priecājās par tās tīrajām ielām un dārziem. Bijusi Vidzemes tirgū un tur „par lētu naudu" varējusi sapirkt olas, sieru un desas. Zobārste jautājusi, kā Rīgā esot vairāk — latviešu vai krievu? Krieviete atbildējusi, ka Rīgā esot palikušas vienīgi jauktu tautību ģimenes. Pārējie aizbraukuši celtniecības darbos Krievijā. Raiņa bulvārī dzīvojot vienīgi krievu ierēdņi ar savām ģimenēm.

„Cīņa" Rīgā un „Nākotnes Ceļš" Ķilē

SPORTS

Omstedes nometnē Oldenburgā no 10. līdz 25. aug. risinājās DP līdzšinējais lielākais starptautiskais šacha turnīrs, kas bija veltīts Latvijas šacha meistara Friča Apšenieka piemiņai un kā organizēšanā sevišķi rosīgi piedalījās Oldenburgas latviešu šacha dzīves vadītājs A. Liepnieks. Satiksmes grūtību dēļ nebija ieradies angļu joslas igauņu meistars L. Seps, bet lielmeistars Bogoļubovs bija atteicies. Turnīrs sākās ar A. Krūmiņa referātu par Frici Apšenieku. Turnīra vecākais dalībnieks — vācu meistars C. Ahīss (Ahues) jau no otras kārtas uzņēmās vadību un to paturēja līdz beigām, otrā vietā atstājot vācu meistaru Fr. Zemišu (abiem 11,5 p. no iespējamiem 15). 3. v. ar tikai 0,5 p. aiz uzvarētājiem izvirzījās Kurzemes meistars A. Raņķis, bet 4. v. latviešiem jau no Ķemeru turnīra pazīstamais Vācijas meistars L. Relštabs (10 p.). Tālākās vietās bija Lietuvas meistars K. Škems, L. Endzeliņš, P. Tautvaišis, E. Šneiders, Lietuvas meistars R. Arlausks un 10. v. K. Ozols (7,5 p.). Mazāk par pusi no partijām uzvarējušo dalībnieku vidū palika Augsburgas latviešu meistars A. Krūmiņš (6 p.), Oldenburgas A. Liepnieks (5,5), Blombergas A. Dārznieks (4,5), V. Zemītis un A. Dartavs (pa 4). 2 p. izcīnījušais R. Blūms no turnīra jau agrāk bija izstājies. Latvijas šacha savienības vadītāja adv. Melnbārža vadītā šķīrējtiesa par turnīra skaistākām partijām 1. un 2. godalgu piešķīra Raņķim (pret Liepnieku) un Endzeliņam (pret Zemīti). 3. godalgu izpelnījās Relštabs (pret Dartavu). Līdztekus meistarturnīram notikušajā virsturnīrā uzvarēja lietuvieši J. Žalis un V. Žukaitis, 3. v. J. Maile (9 p. no iesp. 12), tad G. Bērzzariņš, Ž. Kaupiņš un E. Leitis. Blakusturnīrā 1. v. izvirzījās igaunis V. Rēni, 2. v. L. Ulmanis, tad B. Bērziņš un J. Vengris. Nepiedaloties ātrspēles labākajam latviešu pratējam L. Endzeliņam, nobeigumā ātrspēles turnīrā 16 dalībnieku sacensībā uzvarēja Fr. Zemišs ar 14,5 p., K. Škems ar 12,5 un K. Ozols ar 11,5. Dalībnieki un skatītāji šķīrās draudzīgi, izsakot pelnītu pateicību turnīra vadītājam L. Jansonam **(P. Purkalītis)**. — **Orbekas** nometnē pie Osnabrikas vieglatlētikas sacensībās 1. v. augstlēkšanā (1,70 m) un tāllēkšanā (5,36 m) ieguva Alencēvičs, bet 2. v. (1,55 m un 5,10 m) Saukitens. Lodes grūšanā 1. v. ierindojās Asfratjevs (11,87 m), 2. Aparnieks (11,85 m) un 3. Bambe (11,65 m). Galda tennisā no 24 spēlētājiem 1. v. ieguva Akmeņkalns, 2. Anševics un 3. Baltvilks. Dzīvi risinājās arī volejbola turnīrs. Nometnes šacha meistara titula dēļ cīnās ap 20 šachistu. Uzsākti boksa treniņi, jo no YMCA's saņemti 4 pāri boksa cimdu **(L. Balodis)**. — **Memmingenā** samērā spēcīgā lietuviešu vietējā basketbola vienība ar 57:20 (29:6) pieveica saspēlē un aizsardzībā nedrošo Bad-Vērishofenas latviešu vienību. Spraigākā cīņā lietuviešu vienība ar 43:30 pieveica arī Memmingenas latviešu-igauņu sastādīto vienību, kaut arī pēdējā spēles sākumā bija izvirzījusies vadītājas stāvoklī **(Jānis Voitiškis)**. — **Eitinas** latviešu futbolisti viesojās Neištatē un Ķīlē, ar 2:0 uzvarot Neištates latviešu vienību, bet Ķīlē ar 0:2 zaudējot turienes latviešu un cittautībnieku sastādītai **(Ēriks Miesnieks)**. — **Jaundibinātā Ebenveileras YMCA's** latviešu nodaļa franču joslā sākusi savas pirmās sporta gaitas ar jauniešu sacensībām, rosīgi piedaloties Ebenveileras latviešu ģimnazijas audzēkņiem. Galda tennisa sacensībā Ebenveileras YMCA (Šēperis, Nik. Dobrovoļskis, Foldats) ar 5:2 zaudēja Rāvensburgas YMCA'i (Stērste, Valdem. Dobrovoļskis, Barobs). E. ģimnazistu jaunā volejbola vienība (Muldiņš, Šēperis, Poga, Rubulis, Skurupijs, Vītoliņš) ar 15:2, 15:10 uzvarēja Rāvensburgas vienību (Eglīte, Duks, Tīlēns, V. Dobrovoļskis, Krauklis, Trētmanis). Precīzi gremdēja Muldiņš un Rubulis **(Ansis Salna)**. — **Veidenas** pilsētas vācu meistarsacīkstēs vieglatlētikā latvietis Jūlijs Mednis ieguva 2 meistartitulus: šķēpa mešanā ar 52,30 m un lodes grūšanā ar 10,54 m. Diskā viņš palika 2. vietā ar 33,20 m. Treniņus uzsācis US futbolists Ikners, kas turpmāk spēlēs Veidenas vācu sporta biedrības 1. vienībā. Par centra uzbrucēju jau spēlē polis Michaļskis, kas 1935./36. g. bija Polijas valsts vienības dalībnieks **(Teodors Bērziņš)**.

FEĻETONS

Notikums

Tiem, kas par šo notikumu nekā nav dzirdējuši, es atļaušu man neticēt, jo viņi tik un tā to darīs bez manas atļaujas. Tiem, kas par šo notikumu ir dzirdējuši, es atļaušu pārmest man vājo atstāstījumu, jo viņiem es tik un tā to nevaru aizliegt. Tiem, kas šinī notikumā ņēmuši dzīvu dalību, es atļaušu palikt uz mani dusmīgiem, jo citādi tas nemaz nevar būt. Man liekas, ka ar šāda ievada palīdzību es būšu ticis galā ar savu sirdsapziņu, un tādēļ bez tās pārmetumiem mēģināšu atstāstīt šo notikumu.

Kādā DP nometnē, kādā vasaras vēlā vakarā, kāds DP, vārdā Rīviņš, pēc ikdienišķas nekonedarīšanas atlaidies uz nakts dusu savās cisās. Miedziņš ne par ko negribēja ņemt savos apkampienos Rīviņu, jo aizvadītā dienā līdz pusdienām jau bija aijājis viņu un pēc tam vēl pāris stundu pa virsu. Vārdu sakot, miedziņš pieteica viņam ģenerālstreiku. Ir jau traki, ja cilvēkam naktī nenāk miegs pēc pamatīgas gulēšanas dienā, tādēļ Rīviņš bija ļoti dusmīgs. Viņš bija noskaities uz visu pasauli, protams, atskaitot sevi pašu, kā jau cilvēks ar stingru raksturu. Tā, mētājoties gultā no vieniem sāniem uz otriem, viņš pārdomāja aizgājušās dienas notikumus. Nekas ievērības cienīgs nebija noticis, izņemot mazu saraušanos ar nometnes ārstu un dažiem nometnes iedzīvotājiem. Ārsts, protams, bijis slepenā sazvērestībā pret viņu, Rīviņu, un tādēļ neparakstīja viņam slimnieka raciju, aizbildinoties, ka veselīgam cilvēkam tāda nepienākoties. Bez šaubām, pats Rīviņš arī to zināja ļoti labi, bet tomēr vareni noskaitās. Bezkaunīgam ārstam viņš norādīja, ka šāda nostāja nav savienojama ar demokratijas principiem. Jāsaka, ka Rīviņš bija noteikts principa cilvēks un no saviem principiem atkāpās tikai par tik, par cik varēja saskatīt labumus sev. Ar citiem iedzīvotājiem saraušanās iznāca politiskos jautājumos, jo politikā viņš bija nepārspējams. Divdesmitvienas nācijas pārstāvji varēja mierīgi palikt mājās un nebraukt uz Parīzi: Rīviņš viens pats vienā rāvienā varētu nokārtot visu. Jā, to viņš varētu gan! Pēkšņi kaut kur aiz sienas vai pie loga atskanēja govs māviens un mūsu lielais politiķis uzreiz pietrūkās gultā sēdus.

Kas tad tas? Skaidrs — nometnes policija guļ, bet vācu govs dauzās apkārt pa nometni. Rīviņš izlēca no gultas, atrāva vaļā logu, bet nekā aizdomīga neredzēja un nedzirdēja — viss bija kluss un mierīgs. Atkal viņš krita gultā, uzvilka palagu sev pāri galvai un mēģināja aizmigt. Šis mēģinājums varbūt vainagotos panākumiem, ja aiz sienas mazgātavā neizceltos aizdomīgs troksnis un grabēšana. Rīviņš ieklausījās un saprata: mazgātavā nometnes „jergas" tecinātāji būs ierīkojuši savu fili‑li.

„Es viņiem rādīšu!" murmināja Rīviņš, aši izlecot no gultas. Viņš ietinās palagā un uz pirkstgaliem izgāja no istabas. Piegājis pie mazgātavas durvīm, viņš bez trokšņa, bet ātri atvēra tās un pārsteigts palika uz sliekšņa, stāvot kā Lata sieva. Vājā gaismā telpā bija redzami četri vīri atlocītām piedurknēm, ar lieliem nažiem asiņainās rokās apstrādājot jau nodīrātās govs miesas. Šajā mirklī viens no miesniekiem pacēla galvu un, ieraugot balto stāvu, izlaida no rokām lielo nazi, kas grabēdams nokrita uz betona grīdas. Kā trīskārtēja atbalss tam sekoja pārējo trīs nažu šķindoņa un vēl trīs pāru acu mēmās šausmās uzlūkoja nekustīgu baltu tēlu. Uz pāris acumirkļiem izveidojās lieliska pantomīma, kas darītu godu aktieriem ar pasaules slavu. Pirmais runas dāvanas atguva Rīviņš:

„Razbainieki, ko jūs darāt? Nakts laikā jūs te slaktējat govis! Vai jūs zināt, kas jums par to draud?"

„Razbainieki" meta ar rokām:

„Klusu, klusu! Viss ir kārtībā. Gaļa būs nometnes vajadzībām — kopējā katlā. Tikai muti!"

Viens naža vēziens — un skaists mīkstumiņš silti iegūlās Rīviņa plaukstās. Brīdi pasvārstījis rokā gaļas gabalu un nostādījis savu balsi uz visklusāko pianisimo, Rīviņš novēlēja klātesošiem dievpalīgu un uz pirkstgaliem atstāja mazgātavu. Viņš likās gultā, ātri iemiga un sapnī redzēja brīnišķīgu sīpolklopsi.

Tā pagāja vairākas dienas un Rīviņš pamanīja, ka nometnes viras neizrāda tieksmi mainīt savu dzidrumu. Rūpju nomākts, viņš devās uz virtuvi un sameklēja tur pavāru.

„Laiks ir karsts", viņš sacīja pavāram, „gaļa var sabojāties. Kādēļ tu neliec to katlā?"

Pavārs ieplēta acis:

„Kādu gaļu?"

Rīviņam atausa gaisma un viņš sacēla trauksmi. Par vēlu! Gaļa izprotamā kārtā netrāpīja nometnes katlu, jo bija jau sadalīta starp šīs zemes varenajiem. „Lielie" govi apēda, „mazie" palika tukšā. Notikums ar to ir galā. „Dievs, dod tautas darbiniekiem ilgu mūžu nodzīvot..."

Drūmais

Sludinājumi

Vecākus no Baldones Salmiņiem un **Lozenbergu ģim.** no Tomes Viršiem m. **Arnolds Miķelsons:** Latvian DP Camp, Blücherstr. 19. Flensburg-Mürwik (24). 3543

„Feldpost L-38269 L. g. P. a. Königsberg" dalībnieki! Par gsp. izpalīgu Leo Pitrangu, 45. 11. 1. bija Liepājā, lūdz z. Arturs Pitrangs: Latvian Camp, 11-15, Hersbruck, Bayern (13a). 3453

Par dēliem serž. **Edgaru Šteinbergu,** dz. 14. 15. 2. Rīgā, prec., 45. II bija Tornā Kurzemes divīz., FP 37663 J, un **Visvaldi** Ilmāru **Šteinbergu,** dz. 24. 21. 2. Rīgā, neprec., no darbadien. pāra. uz Sofienvaldi, FP 14044 C, pēd. z. 45. I, lūdz z. **Emīlija Šteinberga:** Lendorf 45, Spittal/Dr., Kärnten, Oesterreich. 3476

Par 15. div. kapr. **Richardu Pētersonu,** dz. 23. 17. 7., no Limbažiem lūdz z. **A. Pētersons:** UNRRA Team 167, Latvian Camp. Rothenburg o. T., Bayern (13a). 2938

Kurtu Pavlovski, dz. 25. 26. 2., no Rīgas, Brīvības 101-5, bija 15. div., m. **vecāki — I. Pavlovskis:** b. Drewing, Feuerbacher Weg, Bar. 4, Hildesheim-Wald (20). 3525

Dēlu Verneru Tālrītu **Karlsonu,** dz. 25. 20. 5., no Veselavas Lejasvanagiem m. **Osvalds Karlsons:** DP Camp, Spittal/Drau, Oesterreich. 3536

Vitaliju Dambranu, dz. 25. 21. 8. Rīgā, m. māte **O. Ērmane:** Pusarnitz 41, Spittal/Drau, Kärnten, Oesterreich. 3537

Par 15. div. 33. p. 2. btl. 8. r. kapr. **Jāni Pičukānu,** 45. 7. 2. bija Drēzdenē ceļā uz Gubenu, lūdz z. **Alma Pičukāna:** Latvian Camp, Windeby, Eckernförde (24). 3434

Par Paulu Kupču, dz. 24. 6. 11. Mālupes p., 45. 20. 3. bija Dancīgā, lūdz z. māte **Antonija Kupča:** Latvian DP Camp, Spakenberg 3, b. Geesthacht (24). 3469

Brāli Gunāru Blūmbergu, dz. 26. 18. 4., no Ikšķiles m. **Elmārs Blūmbergs:** Baltic Camp, Rettberg-Kas., Eutin, Holstein (24). 3519

Radus un paziņas m. **Ārija Pilmane,** dz. 26. 4. 4., no Kārsavas p.: UNRRA Team 168, DP Camp 2 d, Tirschenreuth, Bayern (13a). 3459

Tuviniekus un paziņas m. **Egenhards Baurs,** dz. 22. 26. 12. Liepnā: HQ 153 (H) BDE, Officers' Mess, Bismarckstr. 28. Mühlheim/Ruhr (22a). 3515

Par kaŗ. Ādolfu Antonoviču, dz. 21. 27. 2., 45. 23. 1. bija Liepājā, lūdz z. sieva Lauma Antonoviča; par brāli kaŗ. Pēteri Voldemāru Zariņu, dz. 12. 1. 12., no Daugmales p. un fotogr. Ernestu Skrūzkalnu ar ģimeni no Saldus, it kā bija Drēzdenes apk., lūdz z. Hilda Skrūzkalna: Latvian Camp, Deenserstr., Stadtoldendorf, Kr. Holzminden (20). 3516

Tautieši, kas 45. III bijāt Leipcigas bēgļu mītnē „Zillerschule" un atceraties **Mariju Sproģi** ar meitu **Veru** un dēlu **Jūliju!** Par viņiem lūdz z. **Jānis Sproģis:** Latvian DP Camp, Sarstedt (20). 3540

Tuviniekus m. **Jānis Mūrnieks, Vizulis Mūrmanis** un **Oto Neparts:** DP A. C. 1226, Fliegerhorst, IV-19, Grossenbrode (24). 3541

Par Januma p. radiotelegr. Rūdolfu Dedzi, dz. 23. 22. 2. Rūjienā, it kā bijis gūstā Beļģijā, lūdz z. brālis Paulis Dedzis: Jägerkas., Eichstätt, Bayern (13a). 3027

Kaŗ. Otomāru Treimani, dz. 19. 25. 11., no Limbažu Spurģiem m. māsa **Vilma Krūze** dzim. Treimane: DP Camp, KWK, Mannheim (17a). 3029

Par 3. būvp. 1. btl. 3. r. kaŗ. **Staņislavu Točelovski,** dz. 25. 17. 10. Kacēnu p., bija pie Pasevalkas, lūdz z. tēvs **Broņislavs Točelovskis:** DP Camp „Cerība", Holzen ü. Eschershausen, Kr. Holzminden (20). 3130

Piederīgos no Taurkalnes Vālodzēm m. **Milda Dāvidona:** Latvian Camp, Alt-Garge ü. Dahlenburg, Kr. Lüneburg (20). 3554

Par Rēberga art. p. kar. Ēriku Vārnu, dz. 24. 4. 6., 45. 29. 1. bija Saalisch'ā pie Brusas, lūdz z. tēvs Arnolds Vārna: Latvian Camp „Cerība", b. Holzen, Kr. Holzminden (20). 3555

Gsp. izp. Arni Freimani, dz. 27. 29. 10., 45. V sāk. bija Liepājā, FP 53694 L. g. PA Berlin, m. māte Irmgarde Freimane: Herzberger Landstr. 108, Göttingen (20), 3436

Mich. Saveļjevu, dz. 21. g., **Dom. Saveļjevu,** dz. 05. g., no Ikšķiles p. un tuviniekus m. **Potāpijs Saveļjevs,** dz. 08. g., no Ikšķiles p.; kapr. **Arnoldu Lindi,** dz. 10. g., no Mētrienas p., 45. g. sāk. bija būvbtl. Tornā, un tuviniekus m. **Nikolajs Linde,** dz. 14. g., no Kalsnavas p.; **Jāni Siliņu,** dz. 02. g., no Nītaures p., 45. IV beigās bija kāda pulka „trosā" pie Rostokas, **Vili Siliņu,** dz. 07. g., no Rīgas, Strenču 2-5, un tuviniekus m. **Arturs Siliņš,** dz. 14. g., no Zaubes mežniec.: Latvian DP Camp, Ende Grönenbergerstr., Melle (23). 3420

Pastiljonus — Gunāru Modriņu, dz. 33. g., **Kārli Imantu,** dz. 29. g., un **Jāni,** dz. 22. g., m. māte **Doroteja** Zelma **Urbāne:** Latvian DP Camp, Lauingen/Donau, Bayern (13b). 3183

Tuviniekus m. **Antons Ceicāns,** dz. 15. g., no Rīgas: Meppenstr. 21, Lingen/Ems (23). 3491

Gsp. izp. Voldemāru Klementjevu, dz. 27. 6. 6., m. māte Meta Klementjeva: DP Camp, Jägerkas., Eichstätt, Bay. (13b). 3509

Par **Akseli Šmitu** no Kuldīgas, 44. g. vasarā bija Normandijas fr., lūdz z. **Biruta Ziemiņa:** Latvian Camp, Weststr., Melle (23). 3508

Par 15. div. leģ. ziņn. Ausekļa Nāruna likteni, dz. 26. 16. 4. Jelgavā, 45. 10. 2. bija Sofienvaldē, FP 15044, ļoti lūdz z. māte Otīlija Nāruna: Büringerstr. 1-10, Gunzenhausen, Bayern (13a). 3511

Tuviniekus m. **Jānis Mainieks** no Rīgas, dz. 19. 2. 10. Saikavā: Bahnhof-Hotel, Marktredwitz, Bay. (13a). 3524

Jāni Bundzenu, dz. 14. 29. 10. Mālupes p., 44. VII bija leģ. štābā Jelgavā, m. māsa Olga Bundzena: DP Camp V 18, Barkenstr. 62, Greven b. Münster, Westf. (21). 3528

Radus, draugus un apm. 24 g. v. žēls. māsu **Maigu Pelesu** no Rīgas, L. Ūdens i., 44. un 45. g. bija Berlīnē priv. slimn., m. **Arturs Jegorovs** no Siguldas: Deenserstr. 22. Stadtoldendorf, Kr. Holzminden (20). 3414

Par māsu Kacēnu pag. darbin. **Elzu Lapiņu,** 44. g. izbrauca no **Valmieras,** lūdz z. **A. Lapiņa:** Latvian DP Camp, Kleinkötz b. Günzburg/Donau, Bay. (13b). 3415

Dzeņu ģimeni no **Vangažiem** m. **N. Krauze:** DP Center, Fischbach bei Nürnberg, Bayern (13a). 3416

Brāli gsp. izp. **Donātu Gribuli,** dz. 27. 1. 2. Krāslavas p., 45. I bija Kurz., m. **Helēna Gribule:** Latvian DP Camp, B. 5, Hersbruck, Bay. (13a). 3417

68 g. v. Emmu Berģi dzim. Pupilu no Rīgas, Kuldīgas 5, un tramv. direkc. kasieri Jāni Berģi no Rīgas, L. Klijānu 3, m. Emma Grišjāne no Gulbenes: Latvian Camp, 19. b., Hersbruck, Bayern (13a). 3418

Vijoln. **Kārli Veilandu** no Cēsīm, 45. V sak. bija Düx'ā Sudetijā, m. brālis **Alberts Veilands:** DP Camp 7, Schwarzenbek (24). 3253

Gastonu Štokmani, dz. 26. 15. 11., no Rīgas, Ģertrūdes 135—11, m. **A. Birzgalis:** Latvian DP Camp, Bar. 13, Hersbruck, Bay. (13a). 3188

Pavlovski no Liepājas, 44. g. bija 3. apm. p. 7. r. rakstv. Paplakā, vienā vienībā ar manu dēlu **Zigrīdu** Zīgfrīdu **Āboliņu,** ko līdz šim velti meklēju, lūdz atsaukties **Emīlija Āboliņa:** Degerlocherstr. 6, Stuttgart-Sillenbuch, Wttbg. (14a) 3355

Dēlu gsp. izp. Aleksandru Zubovu, dz. 28. 19. 7., no Daugavpils, bija Kēnigsbergā, 3 Komp. Lg. Nachr. Rgt., m. Anna Cibuļjeva dzim. Kurmeleva: Latvian Camp, Lasiusstr. Dobbenteich, Oldenburg i. O. (23). 3087

Valdi Gunāru Reinsonu, dz. 27. 26. 3., m. vecāki — V. Reinsons: DP Camp, Finkstr. 2—2, Augsburg-Haunstetten, Bay. (13b). 3362

Par kar. Arturu Petrovski, dz. 18. 17. 12., no Āgenskalna, 44. VII bija Pleskavā, lūdz z. māte Olga Petrovska: DP Camp, Kurhaus, Traunstein, Bayern (13b). 3089

Par māsu **Austru Zalcmani** no Rīgas, līdz 45. X bija Flensburgā, lūdz z. **Leons Zalcmanis:** Latvian Camp, Becelaere-Kas., Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 3522

15. div. štāba r. kaŗ. **Ilgoni Šveicu,** dz. 26. 13. 9. Rīgā, 45. 30. 4. bija pie Berlīnes, m. māte **Annemarija Šveica:** 135/B Camp, H. 56, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21a). 3179

Lūdzu kaŗavīru, kas jau bija sniedzis ziņas, un visus, kas ko zinātu par cīņā pie Semeronas pazudušo **Egonu Grosbergu,** rakstīt mātei **L. Grosbergai:** Georgistr. 2, Esslingen-Neckar, Wttbg. (14a). 3492

Dēlu Leonu Reimartu, dz. 26. 5. 3., bija 2. būvp. 2. r. Tornā, m. Irma Reimarta no Valkas: Latvian DP Camp, Bruckerstr. 67, Erlangen, Bayern (13a). 3423

Makrinu Zambrānu dzim. Rešetņikovu, dz. 12. g. Jēkabpilī, ar 3 bērniem, 45. I bija Langenhāgenā, Pomerānijā, un redzēta Meklenburgā pie Ludvigslustes, m. vīrs **Jānis Zambrāns:** Latvian Camp, Meesen-Kas., Bl. 10, Lübeck (24). 3425

Jūliju Meļķi, dz. 13. 12. 11. Skaņkalnes p., no Rīgas, Vaļņu i., m. **Antons Meļķis;** par dēla kaŗ. **Artura Petrovska,** dz. 18. 17. 12., no Rīgas, Augļu 1-1, 44. VII bija Pleskavas raj., likteni lūdz z. **Olga Petrovska:** DP Camp, Kurhaus, Traunstein, Bayern (13b). 2423

Dēlu Helmutu **Zeltiņu** no Rīgas, Ormaņu, bija 19. div., m. **Augusts Zeltiņš:** Latvian Camp, Märzfeld, Moorenbrunn über Feucht, Bayern (13a). 3331

Brālēnu gsp. izp. **Helmūtu Zvirbuli,** dz. 27. 12. 4., no Majoriem un **Alfredu Gutmani,** dz. 26. 25. 5., no Ķemeriem, bija Januma pulkā, m. **Alfonss Fuksis,** dz. 26. 6. 5., no Ķemeriem: Baltic States Camp, B. C-115, Eutin (24). 3433

Kapr. **Laimonu Zumentu,** dz. 14. 23. 7., no Rīgas, 45. III bijis Marienburgā, m. tēvs **Fr. Zuments:** Nebeniusstr. 9—10, Mannheim (17a). 3455

Annu Gelži dzim. Ļeju, dz. 09. 20. 2., no Rīgas, 45/IV bija ar bērniem Sudetijā, st. Auša, m. **Latvian Committee,** Eichfeld 1, Mühldorf/Inn, Bay. (13b). 3267

Gunāru Brantu, dz. 26. 18. 4., no Līgatnes tautsk., bija 15. div. izl. btl. 4. r. rēķinv., m. tēvs **I. Brants:** DP Camp 255, Alt-Garge, Kr. Lüneburg (20). 3261

Gaišasp. izp. **Kārli Neilandu** meklē **Elza Neilande:** Latvian Camp, Ohmstede, Oldenburg (23). 2770

Kas zina, kas noticis ar latv. transporta dalībniekiem 45. 12. 9. no Prāgas uz rietumiem? Šī transp. dalībn. **Frici Sproģi,** dz. 03. 21. 6., ar ģimeni m. **Livija Bičole:** Latvian Camp, 10-16, Hersbruck, Bayern (13a). 3546

Jēkabu Ķepalku, dz. 12. g., no Nīcas p., bijis Beļģijā, m. **Romans Krauss:** Latvian Camp, Märzfeld, Moorenbrunn ü. Feucht, Bayern (13a). 3140

Zelmu un **Ilmu Gulbes** no Rīgas m. **Emma Gulbe** no Stendes: Camp 135/B, H. 61, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 3527

Par **Rasmaņiem** — kaŗ. **Gustavu,** dz. 26. 26. 12. Rīgā, 44. g. bija Sofienvaldē, un gsp. izp. **Gunāru,** dz. 28. 4. 1., 45. 30. 3. bija **Kurz.,** FPL13265 LGPA Berlin, lūdz z. māte **Anna Rasmane:** Latvian DP Camp, Bruckerstr., Erlangen, Bay. (13a). 3383

Dēlus Andersonus — Hariju, dz. 23. 21. 3. Ventspilī, un **Edgaru Vigo,** dz. 25. 5. 12., m. māte **Ieva Andersone:** Latvian DP Camp „Rīga", Kleiststr., Lübeck (24). 3386

Kārli Ābeli, dz. 19. 13. 6., no Liepājas m. vecāki — **Žanis Ābelis:** Wohnheim 2/3, Watenstedt ü. Braunschweig (20). 3388

Par kaŗ. **Arnoldu Laķi,** dz. 07. 27. 5., 45. 20. 4. bija slimn. Rīgenas salā, lūdz z. sieva **T. Laķe:** DP Camp 2, Geesthacht (24). 3325

Voldemāru Orlovu, dz. 25. 10. 10., 45. II bija Liepājā kaŗafl. zenītart., m. vecāki — G. Orlovs: Schwibbogenplatz 7, Giengen/Brenz, Wttbg. (14). 3358

Sēlpiliešus m. **B. Vīnakalns:** Latvian DP Camp, ~~Frankfurterstr.~~ 97, Fulda (16). 3557

Ltn. Jāni Pauli Skaru, dz. 13. 22. 12., no Aizkraukles t-skol., 45. 3. 3. ievain. Pomerānijā, m. sieva Anna Skara: DP Camp Mattenberg, Kassel-Oberzwehren (16). 3410

Oļģertu Sviķi, dz. ap 25. g., bijis Putlosā, m. Arnolds Golts: DP Camp, Neustadt, Holst. (24). 3407

Par **Martu Brici** dzim. Reinvaldu, 45. g. bija Zalcburgas nom., lūdz z. **Antonija Gelnera:** Latvian Camp „Gauja". Lübeck-Siems (24). 3332

Par kaŗ. Ādolfu Olmani, dz. 05. 7. 9. Liepājā, bija būvp. pie Tornas un 45. 17. 1. slimn. Torn-Mocker, lūdz z. Anna Olmane: Latvian Camp „Saule", Geesthacht (24). 3211

Par 15. div. kpt. Aleksandru Zaļo, 44. VII pazuda bez vēsts, lūdz z. Olga Zaļā: Latvian Camp, 17, Hersbruck b. Nürnberg, Bay. (13a). 3507

Kaŗ. Jevgeņiju Koroļevu, dz. 25. g., no Rīgas, Hospitāļu 14-26, bija Dancīgā, m. māsa Natālija Kozlovska: Latvian DP Camp, Eppstr., Würzburg, Bayern (13a). 3494

Tuviniekus m. **Alberts Valkašs,** dz. 24. 30. 11. Dzērvē: Latvian DP Camp, Halle, Westfalen (21a). 3523

Brālēnu **Jāni Liepiņu,** dz. 18. g., no Veselavas p. m. **Kārlis** un **Ērika Liepiņi** no Rīgas, Pēkšena i.: Latvian Camp, Auf der Schanz 5, Ingolstadt, Bayern (13b). 3521

Par vīru kpt. **Fridrichu Kuģinieku,** dz. 00. 2. 7., bija 19. div., lūdz z. **Anna Kuģiniece:** Latvian Camp, Dengkofen, Post Mengkofen, Kr. Dingolfing, Bayern (13b). 3520

Arvīdu Liepu, dz. 11. 30. 1., no 45. 20. 4.—1. 5. bija fuz. btl. sm. r. Berlīnē, m. sieva Lidija Liepa: Latvian Camp, Am Stau, Travemünder Allee 72, Lübeck (24). 3363

Olgu Kušneru no Bebrenes virsmežn. un tuviniekus m. **Evalds Lienarts,** dz. 22. 26. 3.: DP A. C. 248A, 63. b., Seedorf, Kr. Bremervörde (23). 3371

Visvaldi Blumbergu, dz. 26. 1. 6., bija slimn. Gerā, Thür., 45. 25. 6. aizv. uz Franciju, m. tēvs **Visvaldis Blumbergs:** b. Bode, Neuestr., Bad Gandersheim, Harz (20). 3378

Par kapr. Jāņa Prūša, dz. 10. 1. 6. Rīgā, 45. 7. 4. bija Liepājas reidā, likteni lūdz z. sieva Irma Prūsa: Walderseestr. 35—9, Lübeck (24). 3379

Par sievu **Eleonoru Vilciņu** no Babītes Šalkām un Sēlpils Noriņām lūdz z. **A. Vilciņš:** DP Camp, H. 96, Meerbeck b. Stadthagen (21). 3382

Arvīdu Laudinski, Elzu Bierni no Sniķeres p. un **Jūliju Fišeru** no Bēnes p. m. **Jūlijs Vimba:** Altstuttgarterstr. 9-4, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 3286

Dēlu **Borisu Afanasjevu** m. **Edīte Afanasjeva:** Parkstr. 9, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 3399

Par 19. div. vet. ārstu ltn. Pēteri Miervaldi Grīnbergu, dz. 13. 8. 1., FP 58519 un 42777A, lūdz z. Elna Grīnberga: Meesen Kas., 8—98a, Lübeck (24). 3397

Par ltn. **Arnoldu Krastu** no Rīgas, bija 15. div., FP 35532A, 44. 18. 8. izbr. no Rīgas uz Vāciju, bija Čechoslovakijā, 45. 10. 1. Konicā pie Dancīgas, lūdz z. **Rasma Rozīte:** Harlinghausen 93, Kr. Lübbecke in Westf. (21a). 3380

Martu Špickopu, dz. 28. 27. 7., 45. I bija Pāvilostā, m. Roberts Gedgovds: Schwibbogenplatz 7, Giengen/Brenz, Wttbg. (14). 3359

Par Vilhelmīni Freibergu no Rīgas, Jāņasētas 1/4, lūdz z. Jānis Paserns: DP Camp 255, Alt-Garge, Kr. Lüneburg (20). 3276

Kaŗavīri un gsp. izp., kas dien. 44. g. FP L 47362 Lg K Königsberg! Par Mintautu Veldi, dz. 27. 4. 1., no Ķeguma, bija Ķīpsalā, lūdz z. tēvs V. Velde: Latvian Camp, Dobbenteich, Oldenburg i. O. (23). 3006

Par dēliem Turkiem — leģ. Zīgfrīdu, dz. 24. 31. 10. Kursīšu p., 44. 20. 7. pārvests no Rīgas uz Vāciju un 44. 10. 9. bija Res.-Laz. I, Vallendor-Rhein, Koblenz, un Edgaru, dz. 26. 27. 9., 45. 2. 10. bija Sofienvaldē, vēlāk it kā Dancīgas ielenkumā, lūdz z. vecāki — Ed. Turks: Latvian Camp, Rendsburg (24). 3482

Radus un paziņas m. stud. oec. **Valdemārs Ēriksons no Lielvārdes: Latvian DP Camp, Sarstedt, Kr. Hildesheim (20).** 3558

Ltn. Aleksandru Zuti, dz. 18. 18. 11., no Rīgas, Augļu 14-3, 45. 21. 3. bija Kurz. fr., m. **Rasma Krūmiņa:** Latvian Camp, Wertheimerstr. 26, Hameln (20). 3559

Radus m. **Garecku** ģimene no Olaines p.: Latvian DP Camp V 18, Grüner Weg 66, Greven, Kr. Münster (21). 3560

Piederīgos un paziņas m. Dzidra Alsiņa un Arvīds Ansons no Raunas p.: Dzidra — Latv. slimnīcā, Marlistr. 10, Lübeck (24), Arvīds — UNRRA Garage, Meesen-Kas., Marlistr., Lübeck (24). 3561

Par Valentīni Vaiņicku ar 2 bērniem, 46. 30. 5. izbrauca no Beļģijas uz Vāciju, lūdz z. P. Vaiņickis: Church House (Klosterhof), Preetz (24). 3562

Dēlu gsp. izp. **Aleksandru Stīpnieku,** dz. 29. 9. 11. Rīgā, m. **Augusts Stīpnieks:** Central DP Camp, Würzburg, Bayern (13a). 3443

Dēlu Eduardu Dombrovski, dz. 24. 23. 5. Rīgā, no Šampēteŗa, Apuzes 13, bija „RAD", Lauenburgas instr. skolā un Pomerānijā ievain. kreisā kājā, pēd. z. 45. 27. 3., m. Anete Dombrovska: Central DP Camp, 8-61 a, Würzburg, Bayern (13a). 3019

Ziņas par 19. div. kapr. **Manfrēdu Vēzi,** dz. 14. 4. 7., lūdz sieva **Lidija Vēze:** Latvian DP Camp, Fischbach b. Nürnberg, Bay. (13a). 3545

Dēlu stud. chem. **Pauli Jirgensonu,** dz. 23. 30. 8., no Salaspils tautsk. m. **Elza Jirgensone;** kaŗ. **Frici Kalvenu,** dz. 09. 5. 10., no Liepājas, 44. XII bija Tornā, m. **Emīlija Kalvena;** vecākus no Vaiņodes pag. un brāļus **Bokumus** — 19. div. ltn. **Arvīdu** un kapr. **Gotfrīdu** m. **Laimdota Bokuma;** tuviniekus m. **Kārlis Belte** no Slokas, **Staņislavs Lazda** no Rīgas un **Žanis Pauls** no Kurmales p.: Baltic Camp., Kaiserstr., Itzehoe (24). 3487

Māsu **Mirdzu Klabi,** dz. 24. 21. 10., no Rīgas, Latgales 231-28, 45. I bija Gotenhafenā, m. **Arnolds Klabis:** c/o Erich Spiess, Fr. Engels Ring 122, Weimar, Thüringen (15). 3569

Dzidru Skulmi, dz. 24. 18. 11., no Rīgas m. **Eduārds Plikšs** no Slokas: DP Camp, Wolterdingen b. Soltau (20). 3547

Juri Alužānu no Slātes pag., radus, paziņas m. **Alfreds Alužāns:** DP Camp, Wolterdingen b. Soltau (20). 3548

Par **Vitaliju Dambranu,** dz. 25. 21. 8. Rīgā, bija Konicā, Ludendorfa kazarmās, lūdz z. māte **Olga Ērmane:** Pusarnitz 441, Bez. Spittal, Kärnten, Oesterreich. 3549

Jāni Graudiņ un **Kārli Graudiņ** no Jumpravas Robežniekiem! Lūdzu atsaucieties! **Marija Šenbruna:** Latvian Camp, Alt-Garge/Elbe ü. Dahlenburg (20). 3551

Raunēnieši! Par Raunas pag. sekr. Jāņa Zālīša likteni lūdz. z. Ēriks Zālītis: DP Camp „Saule", Geesthacht (24). 3552

Par Arvīdu Sproģi, dz. 13. 5. 6. Rīgā, bija Strasburgas 105. gūst. nom. Francijā, lūdz z. E. Eglīte: Latvian Camp „Cerība", Holzen, Kr. Holzminden (20). 3553

„Latviešu Vēstneša" 1 mēneša abonements ar piesūtīšanu maksā 5 markas, 2 mēnešu — 8 markas. Abonementu pieņem no jebkuŗa numura. Atsevišķa numura cena 50 fen. Tuvinieku meklēšanas sludinājumi par katru pilnu vai saīsinātu vārdu 30 fen., pustreknā salikumā 45 fen., tekstā 90 fen. Pārējie sludinājumi 100 proc. dārgāk. „Latviešu Vēstneša" pārstāve angļu okupācijas joslā — Lidija Dravniece: Latvian Camp, „Frische Quelle", Hiddesen bei Detmold, Lippe (21a): Austrijā — Rūdolfs Kalniņš: DP Camp, Glasenbach bei Salzburg, Oesterreich. Maksājumiem Austrijā piemērojamas tās pašas likmes šiliņos. Par laikraksta savlaicīgu nesaņemšanu vai abonementa pārtraukšanu technisku vai neparedzētu iemeslu dēļ izdevējs atbildību neuzņemas.

Printed by Manz, Dillingen. — 12.100